



УДК 004.8:32:316.77:351.86

[https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-2\(54\)-3141-3150](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2026-2(54)-3141-3150)

Коваль Ольга Миколаївна кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри приватного та публічного права, Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ, <https://orcid.org/0000-0003-1509-7258>

Шевчук Олександр Володимирович кафедри приватного та публічного права, Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ.

ВІД COPYRIGHT ДО CONCEPT-RIGHT: ПРАВОВА ЕВОЛЮЦІЯ ЗАХИСТУ ТВОРЧОСТІ В ЕРУ ШІ

Анотація. Стрімка інтеграція генеративного штучного інтелекту (GenAI) у креативні індустрії спричинила кризу в праві інтелектуальної власності, поставивши під сумнів базові доктрини. Центральною проблемою є ерозія дихотомії «ідея–вираження» (idea–expression dichotomy), яка окреслювала межу між монополією автора та суспільним надбанням. Коли моделі здатні миттєво продукувати «вираження» (форму) на підставі стислої «ідеї» (промпту), творча й економічна цінність зміщується від технічного виконання до концептуалізації, добору стилю та кураторського редагування.

Традиційна правова модель базувалася на презумпції, що створення «форми» (написання тексту, малювання картини, зйомка фільму, написання вірша) є трудомістким та енергозатратним процесом, який вимагає захисту для стимулювання інвестицій часу та таланту. Натомість «ідеї» вважалися вільними та невичерпними ресурсом.

Стаття пропонує комплексний аналіз цієї трансформації: від класичного захисту фіксованої форми (copyright) до появи гібридних режимів, що наближаються до фактичного визнання прав на концепцію (concept-right). Дослідження поєднує доктринальний і порівняльний підходи та зосереджується на трьох вузлах конфлікту: 1) навчання моделей на масивах охоронюваних творів, 2) статус і охороноздатність AI-згенерованого результату, 3) розподіл прав і відповідальності між автором промпту, правовласником стилю/персонажа та платформою.

Окремо розкрито кризу категорії «авторство» (людський внесок, критерій оригінальності, роль редактора/куратора), а також ревізію fair use у світлі *Warhol v. Goldsmith* і наслідки для тесту «трансформативності» щодо GenAI-виводу. Далі оцінюються альтернативні механізми: недобросовісна конкуренція (unfair competition), доктрина привласнення (misappropriation) та право на публічність (right of publicity), а також договірні й технічні інструменти (ліцензування датасетів, provenance, watermarking). У підсумку формулюється типологія «прав





на стиль/концепт» і пропонуються опції політики: від обмежених суміжних прав до режимів компенсації та прозорості для ринку контенту.

Ключові слова: авторське право, інтелектуальна власність, блокчейн технології, штучний інтелект, правова охорона.

Koval Olga PhD, Associate Professor, Associate Professor Department of Private and Public Law, Kyiv National University of Technology and Design, Kyiv, <https://orcid.org/0000-0003-1509-7258>

Shevchuk Oleksandr Department of Private and Public Law, Kyiv National University of Technologies and Design, Kyiv.

FROM COPYRIGHT TO CONCEPT-RIGHT: THE LEGAL EVOLUTION OF CREATIVE PROTECTION IN THE AGE OF AI

Abstract. The rapid integration of generative artificial intelligence (GenAI) into the creative industries has triggered a crisis in intellectual property law, calling core doctrines into question. The central issue is the erosion of the idea-expression dichotomy, which historically marked the boundary between an author's monopoly and the public domain. When models can instantly produce “expression” (form) from a concise “idea” (a prompt), creative and economic value shifts from technical execution to conceptualization, stylistic selection, and curatorial editing.

The traditional legal model rested on the presumption that producing “form” (writing a text, painting a picture, filming a movie, composing a poem) is a labor- and energy-intensive process that requires protection to incentivize investments of time and talent. By contrast, “ideas” were treated as free and inexhaustible resources.

This article offers a comprehensive analysis of this transformation: from the classical protection of fixed form (copyright) to the emergence of hybrid regimes that approach de facto recognition of rights in concepts (concept-right). The study combines doctrinal and comparative methods and focuses on three key nodes of conflict: (1) training models on corpora of protected works, (2) the legal status and protectability of AI-generated outputs, and (3) the allocation of rights and liability among the prompt author, the owner of a style/character, and the platform.

It further examines the crisis of the category of “authorship” (human contribution, the originality threshold, the role of the editor/curator), as well as the recalibration of fair use in light of *Warhol v. Goldsmith* and the implications for the “transformativeness” test as applied to GenAI outputs. The article then evaluates alternative mechanisms, including unfair competition, the misappropriation doctrine, and the right of publicity, along with contractual and technical tools (dataset licensing, provenance, watermarking). In conclusion, it proposes a typology of “rights in style/concept” and outlines policy options ranging from limited neighboring rights to compensation and transparency regimes for the content market.



Keywords: copyright, intellectual property, blockchain technologies, artificial intelligence, legal protection.

Постановка проблеми. Історія розвитку авторського права нерозривно пов'язана з технологічним прогресом — від друкарського верстата Гутенберга до цифрового семплінгу. Проте виклик, кинутий генеративним штучним інтелектом (GenAI), є онтологічно відмінним. Якщо попередні технології спрощували відтворення та розповсюдження творів, то GenAI автоматизує сам процес створення (creation) [1]. Поява великих мовних моделей (LLM) та дифузійних генераторів зображень перевернула цю економічну логіку. Гранична вартість створення складного «вираження» наблизилася до нуля. Натомість унікальна «ідея», концепція, стиль або художнє бачення, які раніше були лише передумовою створення, стають основним джерелом цінності. Як зазначають дослідники Стенфордської школи права, творчість дедалі більше зосереджується у «постановці правильних запитань» (prompting), а не у «створенні відповідей».

Цей зсув створює парадокс: чинне законодавство захищає знецінене «виконання», але залишає беззахисним нове джерело цінності — **«концепцію»**.

Мета статті проаналізувати, як правові системи намагаються закрити прогалину, рухаючись від захисту форми до захисту сутності творчості, що ми умовно називаємо «Concept-right».

Виклад основного матеріалу. Дихотомія ідеї та вираження є аксіомою авторського права, закріпленою в законодавстві США (17 U.S.C. § 102(b)), міжнародних договорах (Угода ТРІПС, ст. 9(2)) та національних законодавствах більшості країн світу [2, 3]. Вона постулює, що правова охорона надається лише оригінальній формі вираження, зафіксованій у матеріальному носії, тоді як ідеї, факти, методи, процеси та концепції залишаються вільними для використання.

Економічна логіка, розроблена Вільямом Лендесом та Річардом Познером, полягає в тому, що захист ідей створював би надмірні транзакційні витрати та монополізацію «будівельних блоків» культури, гальмуючи створення нових творів [4]. Якщо перший автор, який написав роман про закоханих з ворогуючих родин, отримав би монополію на цей сюжет (ідею), Шекспір не зміг би написати «Ромео і Джульєтту». Тому закон захищає лише конкретний діалог і сценічне втілення, а не сюжетну канву.

Генеративний ШІ створює кризу цієї дихотомії, оскільки він оперує на рівні, який право раніше не передбачало. Моделі ШІ не копіюють твори дослівно (що було б очевидним порушенням «вираження»), але вони «вивчають» та статистично моделюють абстрактні патерни — стилі, композиційні прийоми, сюжетні тропи, які традиційно класифікувалися як незахищені «ідеї» [5].

Дослідження Інституту інформаційного права (IViR) пропонує розглядати творчий процес через три фази:

1. Концептуалізація (Conception): вибір теми, жанру, задуму.
2. Виконання (Execution): технічна реалізація, створення чорновиків.





3. Редакція (Redaction): відбір та фіналізація результату.

III фактично узурпував фазу Execution. Людина залишається на етапах Концептуалізації (промпт) та Редакції (відбір генерацій). Оскільки закон традиційно пов'язував авторство саме з фазою Виконання (фіксацією форми), виникає вакуум:

Вклад користувача (ідея/промпт) не захищається, бо це «лише ідея».

Вклад машини (виконання) не захищається, бо відсутній автор-людина (позиція US Copyright Office у справах Thaler та Zarya of the Dawn). Результат опиняється в "сірій зоні" або суспільному надбанні, попри його комерційну цінність.

Ця ситуація дозволяє корпораціям «майнити» стиль та ідеї художників, створюючи нескінченні варіації їхніх робіт без порушення прав на конкретні картини, що підриває економічну основу професії творця.

Для розуміння того, як суди можуть розширити захист на «нематеріальні» елементи, варто звернутися до справи Castle Rock Entertainment, Inc. v. Carol Publishing Group, Inc. (1998). У цій справі суд розглядав книгу-вікторину за серіалом «Seinfeld», яка містила питання про деталі сюжету (наприклад, «Що їв Джордж?»). Відповідач стверджував, що це незахищені факти. Проте суд вирішив, що оскільки ці «факти» були вигадані авторами серіалу, вони є **частиною творчого вираження**. Книга була визнана такою, що порушує авторські права, бо вона «привласнила» творчу працю авторів серіалу, навіть не копіюючи сценарій дослівно [6].

Це рішення демонструє потенціал для так званого «Concept-right» — захисту сукупності вигаданих елементів, навіть якщо вони представлені в іншій формі. Якщо суд визнав захист «вигаданих фактів» у Castle Rock, це відкриває шлях для аргументації, що III, який генерує нові історії з персонажами та світом відомого автора (фанфікшн-генератори), порушує права на «світ» і «персонажів» як цілісні об'єкти, навіть без прямого цитування тексту.

Найгостріша юридична битва сьогодні розгортається не навколо того, що III створює (Output), а навколо того, на чому він навчається (Input). Мільярди зображень і текстів використовуються для тренування моделей без згоди авторів.

Основна лінія захисту технологічних компаній (OpenAI, Google, Stability AI) ґрунтується на концепції «неекспресивного використання». Вони стверджують, що тренування III аналогічне тому, як людина читає книгу, щоб навчитися писати, або аналізує статистику частоти слів. Оскільки метою є не споживання контенту заради естетичної насолоди, а вилучення фактичної інформації про закономірності мови чи зображення, таке використання є добросовісним (Fair Use). Ця позиція підкріплена прецедентами Authors Guild v. Google (Google Books), де створення пошукового індексу книг було визнано законним [7].

Рішення Верховного суду США у справі Andy Warhol Foundation v. Goldsmith (2023) завдало удару по впевненості техногігантів у їхній стратегії Fair



Use. Суд постановив, що навіть якщо новий твір є візуально іншим або має нове значення (як принти Воргола), він не є «трансформативним» у сенсі Fair Use, якщо обидва твори мають ту саму комерційну мету і конкурують на одному ринку [8].

Це має критичні наслідки для позовів проти ШІ, таких як *New York Times v. OpenAI*. Конкуренція цілей: NYT стверджує, що ChatGPT не просто трансформує новини для навчання, а слугує тій самій меті, що й газета — надання інформації. Якщо чат-бот може згенерувати детальне резюме статті, користувач не перейде на сайт NYT, і газета втратить дохід від реклами та підписки.

Ринкове заміщення: Згідно з Warhol, якщо похідний продукт (ШІ-модель) узурпує ринок оригіналу, фактор впливу на ринок переважає трансформативність [9]. Це зміщує фокус суду з питання «чи змінив ШІ контент?» на питання «чи забрав ШІ гроші автора?».

Окрім авторського права, значну загрозу для розробників ШІ становить розділ 1202 закону DMCA (Digital Millennium Copyright Act), який забороняє видалення або зміну інформації про управління правами (Copyright Management Information - CMI), такої як ім'я автора, назва твору чи водяні знаки [10].

У процесі скрапінгу даних та тренування (tokenization) ШІ-системи часто «очищають» контент від метаданих. Позивачі у справі *Andersen v. Stability AI* стверджують, що це робиться навмисно для приховування порушень. Хоча довести «умисел» складно, суди дозволили деяким позовам за цією статтею просуватися далі, особливо коли йдеться про генерацію зображень, що містять спотворені підписи художників, що свідчить про те, що модель «бачила» CMI і намагалася його відтворити [11].

Коли традиційне авторське право наштовхується на обмеження захисту форми, на сцену виходять альтернативні правові теорії, зокрема недобросовісна конкуренція.

Прецедент *International News Service v. Associated Press* (1918) переживає ренесанс. У цій справі Верховний суд США визнав, що хоча новини (факти) не є об'єктом авторського права, систематичне копіювання новин агентством INS з бюлетенів AP для перепродажу є «недобросовісною конкуренцією». Суд сформулював принцип «misappropriation» (привласнення): ніхто не має права «жати там, де не сіяв» (reap where it has not sown), привласнюючи результати праці та інвестицій конкурента.

В еру ШІ ця доктрина ідеально лягає на ситуацію з тренуванням моделей: ШІ-компанії використовують «колективну працю» людства (набори даних) без компенсації. Вони створюють продукт, який прямо конкурує з тими, чия працю вони використали. Це загрожує існуванню первинного ринку (журналістики, ілюстрації), оскільки знецінює інвестиції у створення нового контенту [12].

Економічний аналіз права підтверджує небезпеку безконтрольного використання даних ШІ. Якщо ШІ може створювати контент з нульовими



витратами, базуючись на роботах людей, які несуть високі витрати на життя та навчання, виникає проблема «free rider» (безквиткового пасажира). З часом це може призвести до «проблеми лимона» на ринку контенту або навіть до колапсу людської творчості, на якій ШІ навчається (Model Collapse — коли ШІ починає навчатися на згенерованому ШІ контенті, якість деградує) [13].

Тому захист від недобросовісної конкуренції розглядається не як обмеження свободи слова, а як необхідний захід для збереження екосистеми, що продукує дані.

Найбільш інноваційним напрямком розвитку права є спроба захистити те, що раніше вважалося незахищеним — *індивідуальний стиль та творчу манеру*. У позові Andersen v. Stability AI художники стверджують, що моделі ШІ були натреновані на їхніх роботах спеціально для того, щоб користувачі могли генерувати зображення «в стилі Сари Андерсен» або «в стилі Келлі МакКернан». Це дозволяє отримувати роботи, які відчуються як роботи художника, але не копіюють жодної конкретної картини [14].

Дослідник Бенджамін Собел аргументує, що «стиль» у візуальному мистецтві — це не просто ідея, а «сузір'я експресивних виборів» (constellation of expressive choices). Коли ШІ копіює це сузір'я, він здійснює «субстанційне запозичення» (substantial similarity) на рівні вищого порядку. Суди традиційно уникали захисту стилю, побоюючись монополізації художніх течій (наприклад, імпресіонізму). Проте у випадку з ШІ йдеться не про імітацію людиною (яка додає власну інтерпретацію), а про алгоритмічну емуляцію, яка є «паразитичною» за своєю природою.

Право на публічність (Right of Publicity), яке захищає ім'я, образ та подобу особи від комерційної експлуатації, стає потужним інструментом Concept-right. На відміну від авторського права, воно не вимагає фіксації твору і захищає ефемерні атрибути особистості [15].

Відомі кейси, такі як Midler v. Ford Motor Co. (де суд захистив голос Бетт Мідлер від імітації) та White v. Samsung (де захищався образ Ванни Вайт у вигляді робота), створюють прецедентну базу. У контексті ШІ, якщо промпт містить ім'я художника («in the style of Greg Rutkowski»), це можна трактувати як використання ідентичності художника для надання комерційної цінності згенерованому зображенню.

Штат Теннессі (США) у 2024 році ухвалив революційний ELVIS Act (Ensuring Likeness Voice and Image Security Act), який став першим у світі законом, спрямованим безпосередньо проти дідфейків та клонування голосу ШІ [16].

Оскільки адаптація старих законів має межі, світ рухається до створення спеціальних режимів (sui generis).

Європейський Союз обрав шлях регулювання через AI Act. Він не створює нових майнових прав на стиль, але зобов'язує провайдерів GPAI (General Purpose AI) дотримуватися прозорості. Розробники повинні публікувати детальні звіти



про використанні навчальні дані. Це дає авторам можливість перевірити, чи використовувалися їхні твори, і вимагати ліцензування або opt-out (відмови від використання).

Звіт Європарламенту (2025 рік) рекомендує не надавати авторських прав на згенеровані машиною твори, залишаючи їх у Public Domain, щоб уникнути засмічення правового поля. Натомість пропонується система зборів (levies) або обов'язкового ліцензування для компенсації авторам, чії роботи потрапили в датасети.

Україна стала однією з перших юрисдикцій, яка у новому Законі «Про авторське право і суміжні права» (2023 рік) ввела окреме право особливого роду (sui generis) на «неоригінальні об'єкти, згенеровані комп'ютерною програмою». Визнає, що такі об'єкти не мають автора-людини і не є «творами» в класичному сенсі. Надає обмежені майнові права (на 25 років) суб'єкту, який організував створення (investor/arranger). Відокремлює «творчість» (людську прерогативу) від «інвестиції» (економічної категорії), створюючи легальну рамку для обігу ШІ-контенту без девальвації людського авторства.

Майбутнє правове регулювання, ймовірно, кристалізується у формі Concept-right — права, що захищає унікальні ідеї, стиль та концепції від алгоритмічного привласнення.

Технологічно це забезпечуватиметься стандартами на кшталт C2PA (Coalition for Content Provenance and Authenticity), які дозволяють «впечатувати» авторство та умови використання (Do Not Train) у файли криптографічним способом.

Порушення цих метаданих стане самостійним складом правопорушення, незалежно від візуальної схожості результату.

Висновки. Ера штучного інтелекту знаменує собою тектонічний зсув у праві інтелектуальної власності. Ми спостерігаємо перехід від парадигми Copyright, яка захищала фіксовану форму і трудомістке виконання, до зародження парадигми Concept-right, яка прагне захистити творчу ідентичність, стиль та ідею.

Криза дихотомії «ідея-вираження» змушує суди та законодавців шукати нові інструменти. Рішення у справі Warhol стало поворотним моментом, що поставив комерційну конкуренцію вище за технічну трансформацію. Нездатність авторського права захистити стиль компенсується реанімацією доктрин недобросовісної конкуренції та розширенням права на публічність (ELVIS Act).

Майбутні режими захисту базуватимуться на поєднанні sui generis прав та технологічних стандартів походження контенту (C2PA), що зробить невидимі процеси навчання ШІ об'єктом правового регулювання.

Еволюція права є неминучою: якщо закон не захистить цінність людської концепції в епоху машинної генерації, економічна основа творчих індустрій може бути зруйнована.



Література:

1. How generative AI turns copyright upside down [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://law.stanford.edu/wp-content/uploads/2024/09/2024-09-30_How-Generative-AI-Turns-Copyright-Upside-Down.pdf (дата звернення: 12.01.2026).
2. Idea-expression distinction // Wikipedia [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/Idea%E2%80%93expression_distinction (дата звернення: 12.01.2026).
3. Idea and Expression Dichotomy // LawTeacher.net [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.lawteacher.net/free-law-essays/copyright-law/idea-and-expression-dichotomy.php> (дата звернення: 12.01.2026).
4. On Posner on Copyright // Chicago Unbound [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://chicagounbound.uchicago.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=6173&context=uclev> (дата звернення: 12.01.2026).
5. Copyright and the Expression Engine: Idea and Expression in AI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://scholarship.kentlaw.iit.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=4486&context=sklawreview> (дата звернення: 12.01.2026).
6. Castle Rock Entertainment, Inc. v. Carol Publishing [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://cyber.harvard.edu/people/ffisher/IP/1998%20Castle%20Rock%20Abridged.pdf> (дата звернення: 12.01.2026).
7. Stolen Stories or Fair Use? The New York Times v. OpenAI and the Future of AI Journalism // Columbia Undergraduate Law Review [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.culawreview.org/ddc-x-culr-1/nyt-v-openai-and-microsoft> (дата звернення: 12.01.2026).
8. Does ChatGPT violate New York Times' copyrights? // Harvard Law Today [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://hls.harvard.edu/today/does-chatgpt-violate-new-york-times-copyrights/> (дата звернення: 12.01.2026).
9. Artist's Copyright Claim against Stability AI Moves Forward Following a First-of-Its-Kind Ruling // Fenwick [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.fenwick.com/insights/publications/artists-copyright-claim-against-stability-ai-moves-forward-following-a-first-of-its-kind-ruling> (дата звернення: 12.01.2026).
10. The Doctrine of Misappropriation in Unfair Competition // Vanderbilt Law Review [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://scholarship.law.vanderbilt.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=4145&context=vlr> (дата звернення: 12.01.2026).
11. Unfair Competition and the “Misappropriation Doctrine” // Saint Louis University Law Journal [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://scholarship.law.slu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1872&context=lj> (дата звернення: 12.01.2026).
12. Copyright protection for fictional characters // Wikipedia [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/Copyright_protection_for_fictional_characters (дата звернення: 12.01.2026).
13. Sobel R. Elements of Style: Copyright, Similarity, and Generative AI // Harvard Journal of Law & Technology. – 2024. – Vol. 38. – Режим доступу: <https://jolt.law.harvard.edu/assets/articlePDFs/v38/2-Sobel.pdf> (дата звернення: 12.01.2026).
14. Copyright in the Age of Generative AI, Part II: Reinterpreting DMCA §1202 and Encoded Representations // Columbia Undergraduate Law Review [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.culawreview.org/current-events-2/copyright-in-the-age-of-generative-ai-part-ii-reinterpreting-dmca-1202-and-encoded-representations> (дата звернення: 12.01.2026).
15. Re-Considering the Right of Publicity in the World of Generative AI // Baker Donelson [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.bakerdonelson.com/re-considering-the-right-of-publicity-in-the-world-of-generative-ai> (дата звернення: 12.01.2026).



16. The ELVIS Act: Tennessee Shakes Up Its Right of Publicity Law and Takes On Generative AI // Latham & Watkins [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.lw.com/admin/upload/SiteAttachments/The-ELVIS-Act-Tennessee-Shakes-Up-Its-Right-of-Publicity-Law-and-Takes-On-Generative-AI.pdf> (дата звернення: 12.01.2026).

References:

1. How generative AI turns copyright upside down. (2024). law.stanford.edu. Retrieved January 12, 2026, from https://law.stanford.edu/wp-content/uploads/2024/09/2024-09-30_How-Generative-AI-Turns-Copyright-Upside-Down.pdf
2. Idea-expression distinction. (n.d.). Wikipedia. Retrieved January 12, 2026, from https://en.wikipedia.org/wiki/Idea%E2%80%93expression_distinction
3. Idea and expression dichotomy. (n.d.). LawTeacher.net. Retrieved January 12, 2026, from <https://www.lawteacher.net/free-law-essays/copyright-law/idea-and-expression-dichotomy.php>
4. On Posner on copyright. (n.d.). Chicago Unbound. Retrieved January 12, 2026, from <https://chicagounbound.uchicago.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=6173&context=uclev>
5. Copyright and the expression engine: Idea and expression in AI. (n.d.). Kent Law Review. Retrieved January 12, 2026, from <https://scholarship.kentlaw.iit.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=4486&context=cklawreview>
6. Castle Rock Entertainment, Inc. v. Carol Publishing Group Inc. (1998). Harvard Cyberlaw. Retrieved January 12, 2026, from <https://cyber.harvard.edu/people/tfisher/IP/1998%20Castle%20Rock%20Abridged.pdf>
7. Stolen stories or fair use? The New York Times v. OpenAI and Microsoft. (2024). Columbia Law Review. Retrieved January 12, 2026, from <https://www.culawreview.org/ddc-x-culr-1/nyt-v-openai-and-microsoft>
8. Does ChatGPT violate New York Times' copyrights? (2023). Harvard Law Today. Retrieved January 12, 2026, from <https://hls.harvard.edu/today/does-chatgpt-violate-new-york-times-copyrights/>
9. Artist's copyright claim against Stability AI moves forward following a first-of-its-kind ruling. (2024). Fenwick.com. Retrieved January 12, 2026, from <https://www.fenwick.com/insights/publications/artists-copyright-claim-against-stability-ai-moves-forward-following-a-first-of-its-kind-ruling>
10. The doctrine of misappropriation in unfair competition. (n.d.). Vanderbilt Law Review. Retrieved January 12, 2026, from <https://scholarship.law.vanderbilt.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=4145&context=vlr>
11. Unfair competition and the “misappropriation doctrine”. (n.d.). Saint Louis University Law Journal. Retrieved January 12, 2026, from <https://scholarship.law.slu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1872&context=lj>
12. Copyright protection for fictional characters. (n.d.). Wikipedia. Retrieved January 12, 2026, from https://en.wikipedia.org/wiki/Copyright_protection_for_fictional_characters
13. Sobel, A. (2024). Elements of style: Copyright, similarity, and generative AI. Harvard Journal of Law & Technology, 38(2). Retrieved January 12, 2026, from <https://jolt.law.harvard.edu/assets/articlePDFs/v38/2-Sobel.pdf>
14. Copyright in the age of generative AI, Part II: Reinterpreting DMCA 1202 and encoded representations. (2024). Columbia Law Review. Retrieved January 12, 2026, from <https://www.culawreview.org/current-events-2/copyright-in-the-age-of-generative-ai-part-ii-reinterpreting-dmca-1202-and-encoded-representations>
15. Re-considering the right of publicity in the world of generative AI. (2024). Baker Donelson. Retrieved January 12, 2026, from <https://www.bakerdonelson.com/re-considering-the-right-of-publicity-in-the-world-of-generative-ai>



16. The ELVIS Act: Tennessee shakes up its right of publicity law and takes on generative AI. (2024). Latham & Watkins. Retrieved January 12, 2026, from <https://www.lw.com/admin/upload/SiteAttachments/The-ELVIS-Act-Tennessee-Shakes-Up-Its-Right-of-Publicity-Law-and-Takes-On-Generative-AI.pdf>